

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla celów globalnych

Nazwa wskaźnika	6.6.1 Zmiany zasięgu/obszaru ekosystemów zależnych od wody
Cel Zrównoważonego Rozwoju	Cel 6. Czysta woda i warunki sanitarne
Zadanie	6.6 Do 2020 roku zapewnić ochronę i odnowić ekosystemy zależne od wody, w tym tereny górskie. Lasy, tereny podmokłe, rzeki, jeziora i wody podziemne
Definicja wskaźnika	Wskaźnik określa powierzchnię (w hektarach) obszarów będących na liście obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu zgodnie z konwencją Ramsarską w danym roku.
Jednostka prezentacji	hektary [ha]
Dostępne wymiary	ogółem
Wyjaśnienia metodologiczne	<p>Konwencja o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życia ptactwa wodnego, zwana Konwencją Ramsarską, została podpisana w Ramsarze dnia 2 lutego 1971 r. Dotychczas ratyfikowało ją 168 państw, które wyznaczyły 2186 obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu. Wśród nich jest 13 polskich obszarów. Polska jest Stroną Konwencji od dnia 22 marca 1978 r.</p> <p>Celem Konwencji Ramsarskiej jest ochrona i zrównoważone użytkowanie wszystkich mokradeł poprzez działania na szczeblu krajowym i lokalnym oraz współpracę międzynarodową. Działania te stanowią wkład w osiągnięcie zrównoważonego rozwoju na całym świecie.</p> <p>Zgodnie z Konwencją obszarami wodno-błotnymi są tereny bagien, błot i torfowisk lub zbiorniki wodne, tak naturalne jak i sztuczne, stałe i okresowe, o wodach stojących lub płynących, słodkich, słonawych lub słonych, łącznie z wodami morskimi, których głębokość podczas odpływu nie przekracza sześciu metrów.</p> <p>Strony Konwencji, w tym również Polska, zobowiązane są m.in. do:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyznaczenia odpowiednich obszarów w celu włączenia ich do listy obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu • wdrożenia planowania mającego na celu ochronę obszarów wodno-błotnych umieszczonych na liście • racjonalnego użytkowania wszystkich mokradeł • współpracy międzynarodowej w zakresie wdrażania Konwencji. <p>W Polsce na listę obszarów wodno-błotnych o międzynarodowym znaczeniu wpisano 13 obszarów. Są to:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Biebrzański Park Narodowy (59 233 ha, od 1995 roku) • Słowiński Park Narodowy (32 744 ha, od 1995 roku) • Wigierski Park Narodowy (15 085 ha, od 2002 roku) • Poleski Park Narodowy (9 764 ha, od 2002 roku) • Narwiański Park Narodowy (7 350 ha, od 2002 roku) • Rezerwat przyrody Stawy Milickie w Parku Krajobrazowym Dolina Baryczy (5 324 ha, od 1995 roku)

Oficjalne statystyki SDG - wskaźniki dla celów globalnych

- Park Narodowy Ujście Warty (8 074 ha, od 1984 roku)
- Rezerwat przyrody Jezioro Drużno (3 068 ha, od 2002 roku)
- Rezerwat przyrody Jezioro Siedmiu Wysp (1 618 ha, od 1984 roku)
- Rezerwat przyrody Jezioro Łuknajno (1 189 ha, od 1977 roku)
- Rezerwat przyrody Jezioro Świdwie (891 ha, od 1984 roku)
- Rezerwat przyrody Jezioro Karaś (815 ha, od 1984 roku)
- Subalpejskie torfowiska w Karkonoskim Parku Narodowym (40 ha, od 2002 roku)

Źródło danych

Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska

**Częstotliwość
i dostępność danych**

Dane roczne od 2010 r.

Uwagi

Ostatnia aktualizacja: 12-05-2020, 11:16